

Izhaja začetkom vsakega meseca.

Published monthly by
Ave Maria Publishing Co.
62 ST. MARKS PLACE
New York, N. Y.

Kadov za dopise in naročnino je
"AVE MARIA"
62 ST. MARKS PLACE
NEW YORK, N. Y.

Stanek za Ameriko celo leto \$1.
Za Evropo \$1.25.
Subscription price \$1 for year.
For Europe \$1.25.

Entered as Second Class Matter at the Post Office, New York, N. Y., under Act of March 3, 1879.

Za vse naše dobrotnike in podpornike se bere vsako nedeljo jedna sveta maša in za vse naročnike Ave Maria vsaki prvi petek v mesecu.

NA ZNANJE POŠILJATELJEM DENARJA V STARO DOMOVINO!

Vsled negotovega dostavljanja pošte, ki je namenjena iz Amerike v Avstrijo in Nemčijo ter narobe, sprejemamo denarne pošiljatve do preklica le pod pogojem, da se vsled vojne izplačajo mogoče z zamudo. Denar ne bo v nobenem slučaju izgubljen, ampak nastati zamorejo le zamude. Mi jamčimo za vsako denarno pošiljatev toliko časa, da se izplača na določeni naslov. Istotako nam jamčijo zanesljive ameriške banke, s katerimi smo sedaj v zvezi radi vojne, in radi popolne sigurnosti pri pošiljanju denarja.

Dnevne cene vidite v listu "Glas Naroda".

Denar pošiljamo tudi po brezžičnem brzojavu!

TVRDKA

FRANK SAKSER

82 CORTLANDT ST., NEW YORK, N. Y.

Svoji k svojim!

Clevelandčani!

Svoji k svojim!

NAJVEČJA SLOVENSKA TRGOVINA

IN POGREBNI ZAVOD

Razdeljena v dva dela in v polni meri z najfinejšimi pripravami preskrbljena! Trgovina za nakup pohištva, orodja, premoga, posode, barve, stekla i. t. d. Pogrebni zavod je z najfinejšimi pripravami preskrbljen. Mi preskrbujemo najlepše sprevide v zadovoljnost ljudij, za kar imamo brez števila zahval. Za vsaki slučaj imamo dve ambulance in fine kočije. Trgovina odprta noč in dan. Se priporočam vsem Slovincem in slovenskim društvom.

Tel. Princeton 1381
Bell East 1881

A. GRDINA, TRGOVEC IN POGREBNIK
6127 ST. CLAIR AVENUE

Svoji k svojim!

Clevelandčani!

Svoji k svojim!

SVOJI K SVOJIMI!

SVOJI K SVOJIMI!

Ob koncu letnika.

Na koncu leta smo. To je zadnja številka letošnjega osmega letnika.

S hvaležnostjo do ljubega Boga in naše dobre nebeške Matere se spominjamo naj tudi na preteklo leto, ki je bilo polno blagoslova za naše požrtvovalno misijonsko podjetje pri izdajanju lista Ave Maria.

Dolžnost je pa tudi, da se najprej prav iskreno zahvalimo vsem našim blagim in navdušenim zastopnikom, ki se toliko in tako požrtvovalno trudijo za naš list. Biti zastopnik za list, kakoršen je naš, ni lahka stvar. Tu ne gre za kake procente, ker teh je bore malo. Tu gre samo za navdušenje za dobro stvar. Kakor mi, tako se žrtvujejo tudi naši zastopniki le iz navdušenja za dobro stvar, iz ljubezni do Boga in Marije, in bližnjega. In samo našim zastopnikom se moramo zahvaliti, da se je naš list toliko razširil med našimi rojaki.

Cenjeni gg. zastopniki in zastopnice, Bog Vam plačaj vaš obilen trud na priprošnjo Marijino. Da se Vam skažemo hvaležne, opravili bomo jedno sv. mašo na božični dan samo za Vas.

Dolžnost naša je, da se zahvalimo tudi našim dopisnikom, ki so nam sporočali novice iz svoje naselbine ter tako pomagali narediti naš list zanimiv. Bog plačaj!

Zahvaliti se moramo pa seveda tudi našim zvestim naročnikom, odbrotnikom in podpornikom, ki so nas tudi v tem letu tako verno podpirali in nam ostali zvesti. Naročnina je za vsak list to, kar je kri za telo. Kako težko je naše delo, morda niti ne slutite. Morda celo mislite, koliko imamo dobička pri listu. Toda vedite, da ne samo, da vse delo vršimo popolnoma brezplačno, temveč da smo do sedaj tudi še vsako leto precejšnje svote doplačali v pokritje stroškov, tako da mi sami največje naročnino plačujemo za svoj list. Je pač misijonsko to naše delo, kaj čuda, da je zvezano s tolikimi žrtvami. Vendar z veseljem jih prinašamo in bi jih radi še več, samo, da vidimo, da se ne trudimo in ne žrtvujemo zastonj.

Prosimo Vas, ostanite nam tudi v prihodnjem letu zvesti!

Pomagajte nam, da se število naših čitateljev kolikor mogoče pomnoži, da se neč prepotrebni in lepi list "Ave Maria" razširi po vseh slovenskih hišah cele Amerike!

Ko se zahvaljujemo svojim dobrotnikom in podpornikom ob sklepu letošnjega letnika, imamo pa tudi veliko lepih novic, katerih se bodo gotovo vsi naši prijatelji zelo zveselili.

1. Dobili smo svojo tiskarno, katero smo krstili na

TISKARNA SLOVENSКИH OO. FRANČIŠKANOV.

Ravno te dni stavijo zadnje stroje, takozvani "Linotype" in "Press Machine". Tako se bode od sedaj dalje list "Ave Maria" tiskal v lastni tiskarni.

Stroji nas stanejo velikanske svote in smo se precej zadolžili. Vendar upamo na božjo pomoč in na pomoč naših dragih in zvestih naročnikov, kajti to smo storili samo primorani, ko se nam je že zadnja tri leta naprej in naprej ponavljala prošnja, da bi list izdajali vsaj dvakrat na mesec. Dokler smo tiskali list v tuji tiskarni, nas je tisek toliko stal, da smo komaj tekoče stroške zmagovali. Na kak napredek pa niti misliti ni bilo.

2. Zato pa moremo že danes sporočiti drugo veselo novico in ta je, da začne list "Ave Maria" z novim letom 1917 izhajati

DVAKRAT NA MESEC,

t. j. vsakega 1. in 15. v mesecu. Za prihodnje leto smo najprej nameravali list samo povečati na 32 strani. Toda obrnili smo se na vsezastopnike in jih vprašali za svet, kaj mislijo o tem. Toda vsi, brez izjeme, so se izrazili, da bi raje imeli list vsaki mesec dvakrat, ker ga večina naših naročnikov težko čaka celi mesec. Tako smo se potem odločili za dva krat na mesec.

Toda cene papirju so letos zelo poskočile tako, da je papir skoraj trikrat toliko drag, kakor je bil danes leto.

Zato si pa ne moremo drugače pomagati, kakor, da se obrnemo za pomoč na naše naročnike in jim sporočimo, da smo primorani z novim letom zvišati naročnino na

\$1.50.

List bode izhajal dvakrat na mesec, toraj bodo dobili naročniki dvakrat toliko, kolikor so do sedaj, naročnina se bode pa vkljub temu zvišala samo za polovico sedanje svote, toraj bodo vsejedno naročniki na boljšem.

Tako, dragi gg. zastopniki in zastopnice, in naročniki, mi smo ustregli Vaši želji, dasi se malo bojimo, kako bomo shajali. Sedaj pa še Vi pokažite svojo dobro voljo, da nam skušate povsodi pomagati s tem, da nam dobivate novih naročnikov in da nam sami zvesti ostanete.

3. S povečanim listom, povečalo se bode pa lahko tudi naše delovanje za blagor naših milih rojakov. Zato začnemo z januarjem najprej s posebnim otroškim oddelkom, ki bode posvečen le našim malim slovenskim Amerikančekom, in se bode imenoval

MALI "AVE MARIA".

Že dalje časa se namreč pripravljamo, da bi začeli izdajati poseben otroški list, kar je bila tudi že dolgo naša srčna želja. Toda denarja ni; brez denarja se pa dandanes ne da ničesar doseči. Tudi smo se bali, da bi za tak list najbrže ne dobili dovolj gmotne in moralne podpore pri naših čč. gg. župnikih in pri naših čč. sestrah učiteljicah. Brez sodelovanja teh, bi se pa težko dalo kaj doseči. V tem imamo že britke skušnje, o katerih raje molčimo. Naj bodo samo Bogu potožene!

Ako bi se pa pokazalo, da je dovolj zanimanja za tak list potem se pa niti minute ne bomo obotavljali, zlasti sedaj, ko imamo doma tiskarno in ga bomo začeli izdajati. Za sedaj je toraj ta priloga samo poskus, da vidimo, kaj se da doseči.

4. V zadnjem Koledarju za l. 1917 smo dali našim Slovenkam poseben oddelek. Kako smo bili prijetno iznenadeni, ko smo dobili od raznih strani pohvalna in zahvalna pisma. Dobro, da tudi tem pokažemo svojo dobro voljo, storili bomo še več! Vsaki mesec 15. bomo dali v listu "Ave Maria" tudi našim Slovenkam poseben oddelek, ako bode mogoče, posebno prilogo, ki bode "ženska priloga" pod imenom

SLOVENSKA ŽENA.

Tu bomo prinašali članke, povesti in druge stvari, ki se zlasti tikajo naših žena. Tu bomo oglaševali gibanja po naših slovenskih dekliških Marijinih družbah in po društvih Krščanskih mater. Veliko poduka potrebujejo zlasti naše slovenske matere, ki morajo tukaj v Ameriki vzgojevati svoje otročiče popolnoma v drugačnih razmerah, kakor so pa same bile vzgojene v starem kraju. Koliko imamo dobrih slov. mater, ki se silno trudijo, da bi bile dobre matere svojih otrok in jim dale pravo vzgojo. Toda, ko otroci odrastejo, vidijo, da otroci niso njihovega duha in srca. In se čudijo temu, kako je to mogoče? Naravno! Tukajšnih razmer ne pozna mati in se jim zato ne more prilagoditi in zato pogosto svojih otročičev ne pozna. In posledica je slaba vzgoja. Zato upamo, da bodo zlasti naše matere z veseljem pozdravile ta svoj oddelek.

Ali niso to vesele novice, katere smo sporočili? Vsi naši prijatelji se jih bodo gotovo zveselili.

PA ŠE NEKAJ IMAMO NA SRCU.

Ta mesec imamo s tiskarno silno veliko stroškov in silno potrebujemo denarja, da ne bode preveč dolga ostalo in preveč obresti.

Zato se zaupno obračamo na vse svoje naročnike in prijatelje s ponižno prošnjo po pomoči.

a) Sklenili smo, da bomo sprejemali

DOSMRTNE NAROČNIKE

t. j. naročnike, ki enkrat za vselej plačajo \$15.00, potem pa ostanejo s tem naročeni, dokler bode list izhajal ali dokler bodo živeli in če bi to bilo tudi še 40 let. Njih \$15.00 sedaj nam bi več pomagalo kakor pozneje dolgoletna naročnina. Kdor postane toraj naš dosmrtni naročnik, mu ne bode treba več skrbeti za vsakoletno naročnino, temveč bode dovolj, ako skrbi za to, da imamo vedno pravi njegov naslov.

Ali ne mislite, da je to dobra misel? — Prosimo!

b) Enako nam silno veliko pomaga vsakdo, ki nam obnovi svojo naročnino pred koncem tega meseca, t. j. do 31. decembra. Zato smo pripravljene dati list tudi za prihodnje leto vsakemu samo za \$1.00 celoletne na očnine, kdor **NAM PONOVI SVOJO NAROČNINO TA MESEC DECEMBER**, pa č tudi se mu naročnina še ni potekla.

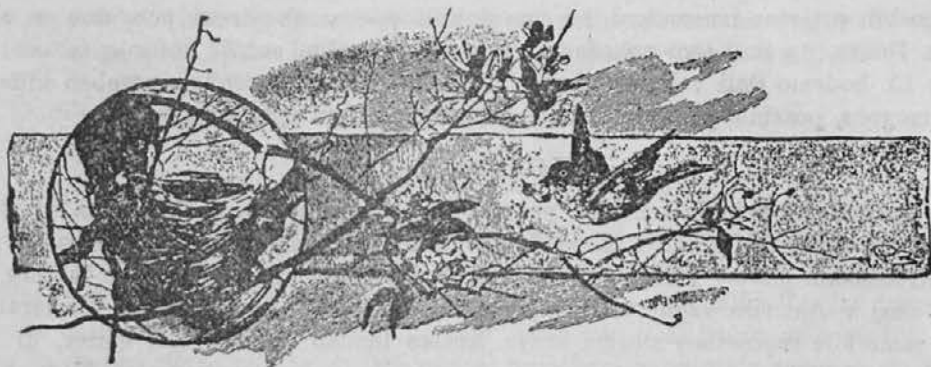
Naročniki, 50c. si prihranite in nam veliko dobroto skažete, ako ponovite svojo naročnino pred 31. decembrom. Tudi vsi novi naročniki, ki se prijavijo ta mesec, dobe povečani list za to ceno \$1.00.

Kdor nam pa pošlje naročnino ali novo ali staro po novem letu 1917. seveda jo bode moral pa že plačiti \$1.50.

Tako, dragi čitatelji in naročniki! Sedaj pa na navdušeno delo za lepi list "Ave Maria"! Prihodnji letnik je že deveti in letnik 1918 bode že jubilejni, slavnostni. Hura! Do takrat pa na noge! Dajmo, skušajmo pomnožiti število naših naročnikov na 10.000! Kaj, to bi bilo veselje, toliko naročnikov! Pogum velja! Vsak nekaj storimo, pa bode šlo, Bog nam bode pa pomagal in Marija!

Vsem svojim naročnikom, zastopnikom in prijateljem pa prav vesele in srečne božične praznike in prav veselo in blagoslovljeno novo leto 1917.

"AVE MARIA".

EUKRATIDA.

K.

(Dalje.)

Čudež.

Na krik ranjene Eukratide so se vsi kristjani, ki so bežali iz utice, povrnili. Prvi, ki je bil pri njej, je bil škof Urban. Sklonil se je k nji nasproti Oteomeru in ji dal sveto odvezo in zadnji blagoslov. V mesečini se sicer ni videlo ravno, kako hudo je bila ranjena. Vendar kri, brizgajoča iz vseh žil odsekane roke, je okrvavila vse telo in tla.

Oteomero je nemo klečal in ji zrl v obraz, kakor bi bil kip. Niti zganil se ni. Strašen boj smrtnega satanskega sovraštva se je bojeval z milostjo, ki ga je klicala.

Kristjani so v strahu gledali strašen prizor, kolikor se je pač dalo videti v mesečini.

Škof Urban opazi odsekano roko na tleh, jo pobere ter vstane. Obrne se k okrog stoječim:

“Bratje. S to roko je prisegla Eukratida svojo zvestobo Bogu, ko se je žrtvovala za svojega očeta, da bi mu tako sprosila milost sv. vere. Še ni uslišana njena prošnja, še njena žrtev ni dosegla svoje zmage. Molimo, bratje, da Bog usliši naše prošnje in poveliča ta trenutek svoje ime med nami. O Bog in Oče našega Gospoda Jezusa Kristusa, poveličaj Njegovo sveto Ime v tem trenutku! Potrđi nas v veri, potrđi nas v strašnem boju, ki nas vse čaka! Usliši žrtve, vzdihne, prošnje, kate-

re ti je prinašala ta naša sestra Eukratida! Usliši vsaj klic te nedolžne krvi! V imenu Jezusa, Gospoda našega, — sklone se k Eukratidi in ji pritisne odsekano roko nazaj k rani, — ozdravi našo sestro in njenega očeta.”

Zgodovinopisec Lupercij, ki je napisal življenje Eukratide, poroča, da se je v tem trenutku roka prijela nazaj roke in zacelila popolnoma, kakor bi nikdar odsekana ne bila. Našteva po imenu tudi priče, ki so bile poleg, zlasti pa izjavo očeta Oteomera, ki mu je pozneje sam velikokrat pripovedoval celo zgodbo.

Eukratida se zopet zave in vstane.

“Boj Bog, kje pa sem? Kaj se je zgodilo?”

Oteomero prestrašen vstane in stopi na stran.

“Ali sanjam? Ali je mogoče, da je to resnica?”

“O, oče! Vi tukaj?” se obrne k škofu Urbanu.

“Otročiči, pokleknimo! Bog je poveličal ime svojega Sina Jezusa našega Gospoda. Po svojem neskončnem usmiljenju je uslišal našo vročo molitev in ozdravil ču dovito našo sestro Eukratido. Pogledjte, roka je zopet zdrava. O, zahvalimo se mu! Da, velik je naš Bog in mogočno je sveto Ime Njegovega Sina! Oteomero, spoznaj vsaj sedaj svojo zмотo. Pogledj tu svojo hčer, pravkar še v krvi, brez roke, sedaj

"Junaško je stopila Eukratida pred sodnika in junaško izpovedala svojo vero." (Extension Magazine).

zopet zdravo! Spoznaj, kako velik in mogočen mora biti njen Bog, ki more storiti kaj takega! Poglej tu svojo hčer! Zate se je darovala! Kot žrtva za tvoje spreobrnjenje je tekla ta njena kri. Ne vstavljalaj se veliki milosti, ki te išče."

"Oče, dragi oče, prosim vas, pogledajte me zdravo pred seboj, dasi ste mi..." vskliknila je Eukratida, ki se je med tem popolnoma zavedla vsega, kar se je bilo zgodilo. Toda pri tem ji je beseda zastala. Ni hotela izgovoriti očitanja grozovitosti. Planila je k njemu in se ga oklenila.

Kakor soha iz kamena je stal Oteomero. V njegovem srcu je pa divjal strašen boj.

On, Oteomero, smrtni sovražnik krščanstva, ki je Kasta dobil sem v Luzitanijo samo radi tega, da bi uničil krščanstvo, on, pa naj se prvi ukloni sam temu križanemu Nazareju? Ne! Ne! upiralo se je sovraštva polno srce.

Toda — — njegova hči...? In ta čudež, katerega je bil prav kar priča? Ali ni vera, ki ima toliko moč, prava vera? Ali je še kedaj čul o poganski veri, da bi se bilo kaj takega zgodilo? Vsaj na ljubo hčeri bi pripoznal tega mogočnega Boga.....!

Ne! Led sovraštva v tem srcu je bil predebel, da bi se dal tako hitro prebiti. Srce preveč ledeno, da bi se dalo tako hitro ogreti. Zlasti pa je bil poganski napuh preveč trmast, da bi se dal tako hitro zlomiti.

V trenutku, ko je videl ljubljeno hčer zopet ozdravljeno in na način, kakoršnega si ni mogel razlagati, in ko je očetovo srce začutilo nezmerno tolažbo, da je kruti njegov čin popravljen, je že hotel poklekiniti in priznati: "Da, Bog, ki dela po svojih služabnikih tolika čudežna dela, mora biti pravi Bog. Jaz verujem!" O, koliko radost bi naredil s tem svoji hčeri! In že se je koleno šibilo.

Ne! Jaz? Oteomero? senator rimski — kristjan?! — Ne in ne! In stokrat ne!

Besede škofa Urbana so padale na njegovo srce kot udarci s kladivom. Toda brez vspeha.

V resnici! Ali ni človeško srce čudna

stvar? Tako mehko je, tako lahko ganljivo, tako občutljivo! Ko pa zakrke, pa tako trdo, tako neusmiljeno, tako neobčutljivo.

V svoji slepi strasti bi jo bil kmalu umoril, ko je mahal po ubogih žrtvah svojega smrtnega sovraštva. Odsekal ji je roko. Na tleh še stoji mlaka krvi — lastnega otroka. S to krvjo si je zmočil obleko, ko je pokleknil k svoji umirajoči hčeri. Sedaj tu kleči zdrava ta hčer. Na nerazumljiv način je roka zopet zdrava. Ta čudni človek je poklical svojega Boga na pomoč, katerega on tako sovraži, in hči je ozdravela. Ali je kdaj čul o paganskih bogovih, o paganski veri, da bi bila tako močna, da bi se v imenu paganskih bogov kaj takega zgodilo?

"Oče, prosim vas, pogledajte me zdravo tu pred seboj, dasi ste mi — — —" čuje proseče besede svoje hčere.

Streslo ga je. Ali se more upreti toliki ljubezni hčere?

Ves ta boj se je vršil hitreje, kakor se more opisati. To so bili trenutki, samo kratki trenutki.

Že se je hotel skloniti, poljubiti svojo hčer in reči: "Da, hči, verujem!" In tudi storil bi. — — Toda napuh, paganski napuh! —

"Kaj delate tukaj?" se obrne osorno k škofu Urbanu in kristjanom, ki so še vedno klečali ginjeni. "Kdo si, človek, da se drzneš tu nastopati? Ali nisi čul razglasa cesarskih naredb? Takoj od tod! Toda, zaslužena kaznen vam ne uide, da ste se drznili oskruniti tudi mojo hišo s svojo sramotno vero. Hčer ste mi zastrupili. Sužnje ste mi zapeljali, moj dom ste oskruniti in mene storili najnesrečnejšega človeka. Maščevanje!"

Kri mu je zopet zavrela in roka je zopet segla po meču.

Eukratida je s strahom poslušala te besede. Kakor meč so bile za njeno srce. Prijela je očeta za roke, ko je opazila, da sega po meču.

"Bratje, pojdemo! Ti pa, Oteomero, poslušaj glas svoje hčere in ne ustavljalaj se milosti božji," spregovoril je slóvesno

škof Urban, in odhajati so začeli kristjani, odnašajoč trupla umorjenih kristjanov, da jih spodobno pokopljejo.

Ostala sta le Oteomero in Eukratida, ki se ni hotela ločiti od svojega očeta.

"Oče, moj ljubi oče!" zajoka.

Gnjev in ljubezen sta ga razburila in ko sta bila sama v temi, premagalo ga je, da je postal milejši. Sklonil se je k hčeri, vzdignil jo in pritisnil k sebi.

"Dete moje, dete moje, kako sem jaz nesrečen!"

"Oče moj. Za vas se žrtvujem! Samo eno prosim Boga za vas, samo eno željo imam na svetu še, da bi tudi vi sprejeli zveličavno sveto vero."

"Vse, vse drugo, otrok moj, samo tega nikdar!"

"Moj Bog, če treba še več žrtve, glej me!" in pokleknila je v pesek, v lužo lastne krvi, "Gospod Jezus, glej moje roke, glej moje telo, glej mojo kri! Vse, vse rada žrtvujem, samo daj mi dušo mojega ljubelega očeta!"

Nekaj čudnega je streslo Oteomera, ko je čul te besede in gledal v poltemi svojo hčer pred seboj. Vendar ne! Ne! Oteomero kristjan? On? tako zagrizen sovražnik te sekte, pa sam nje ud?

Nikdar! Nikdar! In kakor besen je odhitel po vrtu...

Nevarnost se bliža.

Žalostni dnevi so nastopili v Kastovi palači od onega večera, ko ga je Eukratida zavrnila in prezrla njegovo ljubezen. Nihče pa ni tega tako težko občutil, kakor Marcela. Kast se je popolnoma udal pijači in življenju, kakoršnjega je imel v Rimu, predno je prišel v Barcelono.

Marcela ga je svarila, prosila, kregala. Da, porabila je ves svoj vpljiv in nastop, vendar vse zamanj. Kolikor bolj ga je svarila, tem slabejši je bil.

Ko je po par dnevih prespal in prebolel prvo pijanost, začelo se je krvavo preganjanje kristjanov.

Med prvimi, ki so bili pripeljani pred Kastovo sodišče, so bili vsi sužnji kristjani Oteomerove palače. Zaman je Eukratida prosila očeta, naj se jih usmili

zaradi nje. Zaman je pokleknila pred nje-ga in ga s povzdignjenimi rokami prosila.

"Ne morem! Maščevati se hočem nad njimi že za radi tebe. Prepričan sem, da si ti oskrunjena s to nesramno vero samo po sužnjih."

Ko so jih mučili in skušali s tem doseči, da bi se odpovedali svoji veri, silil je Oteomero tudi Eukratido, da bi šla gledat. Toda ni je mogel pregovoriti. Doma je čakala in molila, — čakala, kdaj pride vrsta na njo.

Oteomero je želel, da bi bila Eukratida poleg edino zaradi tega, da bi se ustrašila muk in se jih zbala, ter se odpovedala tej veri. Ni pač poznal milosti božje, katero daje Bog tem, ki ga za njo prosijo.

Marcela se po dobrih desetih dnevih ni mogla več premagati, da bi ne šla k Eukratidi. Malo v zadregi je sicer bila in težko je bilo obema, ko sta si segli v roke. Vendar, ko sta si povedale druga drugi svoje misli, zlasti, ko je začela Marcela tožiti Eukratidi, koliko trpi od brata, ste obe jokali in se tolažili.

Eukratida je tako navdušeno govorila Marcell o križanem Zveličarju, kako je treba človeku, da potrpežljivo prenaša svoje križe, da je bila Marcela ginjena.

"Toda, ali slutiš Eukratida, da si tudi ti v nevarnosti? Da se bode Kast skušal maščevati tudi nad teboj?"

"Marcela, v božjih rokah sem!"

"Oteomero mi je povedal o dogodku one noči pri utici. Ali ti je res roko odsekalo?"

"Da! Poglej tu! Rdeč obroček je ostal okrog roke nad komolcem kot priča čudežnega ozdravljenja."

"Jaz pa tega kar verjeti ne morem!"

"Da, težko je vrjeti, da bi bil Bog in Gospod Jezus tako dober, da bi toliko milost skazal meni, ubogi grešnici. Vendar, resnica je! Moj oče je priča. Priča je bilo tudi skoraj do sto kristjanov."

"Kako bi bilo to mogoče?"

"Tudi jaz ne razumem."

"Sicer sem pa tudi jaz v Rimu videla, da se je marsikaj čudovitega zgodilo, ko so

mučili kristjane. Videla sem v amfiteatru, ko so sestradane leve spustili na kristjane, pa so divje zveri padle pred nje na tla in jim lizale roke, kakor krotki psički. Videla sem, ko je gladijator zamahnil z vso močjo z mečem po mučenici, pa mu je meč odletel iz rok, mučenica pa je ostala neranjena."

"Marcela, sestra moja, res velik je in dober je naš Bog! O, ko bi ga tudi ti spoznala!"

"Eukratida, zakaj bi si ti ne rešila življenje? Zbeži od tod!"

"Tudi oče je to že zahteval. Toda ne! Tu bodem počakala!"

In tako je tudi bilo. Eukratida se ni dala pregovoriti, da bi zbežala in se skrila.

Marcela je trepetala za svojo prijateljico in vsaki dan pričakovala žalostne novice, da je Eukratida vjeta.

"Da bi le Lupercij kmalu prišel!" si je mislila in želela. Sporočila mu je sicer takoj, kaj se je zgodilo. Vendar bi zamo-gel priti še le v dveh mesecih, če bode sploh dobil dopust. Ako bi bil Lupercij tu, potem bi se prav nič ne bala. On bi jo že branil tudi pred Kastom.

Zato treba samo zavleči, da bode Kast čakal in je ne dal zapreti. Toda kako? Našla je sredstvo.

Da jo Kast še ljubi, to je spoznala iz njegovih pogovorov. Zlasti, ko je bil malo vinjen, je to vselej priznal.

"Eukratida se bode gotovo premislila, ko bode čula o tolikih mukah, v katerih umirajo kristjani! Le še počakaj!" mu je prigovarjala.

Res, Kast je sam dobil upanje, zlasti, ko ga je Marcela zagotavljala, da je Eukratida že veliko voljnija, kakor je bila.

Na tisoče kristjanov je bilo pomorjenih na najgrozovitejši način po celi Luzitaniji. Kast si je izmišljal vedno nove strašne muke, da bi tako bolj ostrašil Eukratido in je skrbel, da je ona o tem zvedela.

Tako je ukazoval svojim žrtvam zabiti železne žeblje za nohte na rokah in nogah, jim z gorečim železom sezgati jedno oko ali uho, in druge grozovitosti, tako da so se celo pogani zgražali.

Oteomero se je zelo bal za Eukratido. Posebno, ko mu je Marcela povedala, da Kast namerava tudi njo prijeti, ako se mu ne uda. Tudi on ji je prigovarjal, da bi šla iz Barcelone in se skrila na katerem njegovih posestev v severnih gorah Luzitanskih. Toda ni je mogel pregovoriti. Mislil je že na to, da bi jo dal odvesti s silo. Pa se je bal. Deloma je pa upal, da se je Kast ne bode upal prijeti. Zato pa je tem pridneje stikal za kristjani in jih vlačil pred sodišče.

Kast Oteomera ni ljubil, sovražil ga je. Trpel ga je samo radi upanja v Eukratido, da se bode vse poravnalo in bode ona njegova...

Tako so potekali dnevi, tako so potekali tedni, Marceli v vednem strahu, Kastu v nadi, Oteomeru v srdu in sovraštvu, Eukratidi pa — — — v molitvi.

Zmaga.

Tretji mesec je šel že h koncu, od kar je Kast začel divjati proti kristjanom. Dasi je bilo v začetku mučenje kristjanov na dnevnem redu, je postalo sedaj redkejše. Oteomero je že mislil, da je Kast pozabil na Eukratido. Bila sta večkrat skupaj, toda nikdar ga ni vprašal za Eukratido. Nekoč sta pa prišla zelo navskriž glede neke državne zadeve. Oteomero je pri tem razžalil Kasta z neko opazko. To je bilo pa Kastu dovolj. Ni rekel Oteomeru drugega kakor: "Pojdi!" Vstal je in šel iz dvorane, kjer sta sedela.

Oteomero se je kot senator tudi čutil užaljenega in jezen odšel. Bilo je pa po obedu, ko sta Eukratida in Oteomero sedela mirno na vrtu ob morju in se pogovarjala, ko pride oddelek vojakov na vrt in naravnost proti Oteomeru.

Poveljnik mu poda voščeno tablico z besedami: "To pošilja Kast."

Oteomero bere in prebledi.

"Nikdar in nikoli!" zakriči in hoče potegniti meč. Toda poveljnik je bil pripravljen na to in ga zgrabi za roke.

"Zvežite jo", ukaže vojakom in vojaki so zvezali Eukratido, ki je mirno ponudila roke in jo odpeljali.

Oteomero je bil premagan. Zgrudil se je nezavesten na tla. Poveljnik pokliče sužnje, sam pa odide.

Kastu je bilo dosti nadležnosti Oteomero-rove, hotel je pa tudi gotovosti glede Eukratide. Razžaljenje Oteomero-vo je bilo vzrok, da se je odločil do tega skrajnega sredstva.

Junaško je stala Eukratida pred Kastom.

"Da, kristjana sem po božji milosti!"

Kast ji je prigovarjal na vse mogoče načine. Toda bilo je vse zastonj. Ko je videl, da vso prigovarjanje nič ne pomaga, dal jo je zapreti v ječo in odložil obravnavo na pozneje. Bil je kakor divji po tem zasliševanju. Eukratida mu je povedala naravnost, da ne odstopi od svoje vere, očitala mu je njegovo krutost, s katero je poklal toliko kristjanov in mu žugala s kaznijo božjo. Videl je toraj, da je vse zastonj, vsak poizkus brezuspešen. Tako se je vsa ljubezen, katero je čutil prej do nje, spremenila v smrtno sovraštvo.

Ko je Marcela zvedela, kaj se je zgodilo, je skoraj omedlela. Poskusila je vse, da bi rešila svojo prijateljico. Toda Kast jo je tako surovo in odločno zavrnil, da si ni upala več prositi.

Ubogi Oteomero je pa kar norel.

"Pregovori jo, da se odpove svoji veri, pa bo še danes prosta", mu je Kast odgovarjal na vse prošnje. Ko je postal Oteomero, že preveč nadležen, dal ga je z vojniki vreči iz palače.

Šel je večkrat v ječo in tam jokal in prosil. Eukratida mu je povedala vse, za kaj ni vzela Kasta in ne Lupercija, povedala o obljubi, katero je storila Bogu za njegovo dušo. Ostala je stanovitna. Bolelo jo je sicer. Trpela je nezmerne dušne bolečine. Toda vse je darovala Bogu za — dušo očeta.

Ginjiv je bil prizor, ko jo je prišla Marcela obiskat. Obe ste plakale, ko sta se objele. Eukratida je razlagala Marceli svojo vero in jo vabila, da bi tudi ona spoznala resnico sv. vere v Jezusa Kristusa.

"Ko bi vsaj Lupercij prišel, morda bi se še dalo kaj narediti?"

Dan, določen za javno obravnavo se je že bližal. S strahom ga je čakala Marcela, še bolj s strahom Oteomero. Malo dni pred obravnavo pa je nenadoma prišel Lupercij iz Rima. Kako se ga je zveselila Marcela!

Lupercij se je zelo prestrašil, ko je izvedel, kaj se je zgodilo. Hitel je v ječo. Kot dete je zaihtel, ko je zagledal ljubljeno Eukratido vkovano na nogah in rokah v težke verige.

Toda Eukratida ga je junško tolažila. Zastonj je bilo vse njegovo prigovarjanje. Šel je žalosten iz ječe.

Ko je Kast zagledal Lupercija, je bilo, kakor bi vlił olja na ogenj. Sovraštvo do Eukratide in jeza radi nevspeha je še bolj vskipela.

"Dobro, da si prišel o pravem času. Imel bodeš lep prizor, ko bode stala tvoja izvoljenka pred sodiščem. Svetujem ti, da jo pregovoriš, da daruje bogovom!" se mu je posmehoval. Vse prošnje Lupercijeve so bile zastonj.

Tako je prišel dan obravnave. Kast, ga je dal razglasiti po mestu.

Določeni čas se je celo mesto zbralo na mestnem trgu. Pred kipom boginje Dijane je bil odločen prostor za sodbo.

Junaško je stopila Eukratida pred sodnika in junško izpovedala svojo vero.

Kast je poskusil še enkrat, kar je vedel, da bi jo pregovoril. Toda vse zastonj.

"No, senator Oteomero, kaj praviš ti na to? Poskusi še ti svojo srečo, drugače moram nastopiti proti nji po določenih našega božanskega cesarja Dioklecijana."

"Ljubi oče, za vas sem se žrtvovala in ostala bodem stanovitna do zadnjega zdihleja. Oče, samo vašo dušo želim rešiti."

Osramočen in ponižan je sedel na kamentiti klop poleg sodnijskega stola. Vse prejšnje in ves prigovarjanje je bilo zastonj.

Pristopil je slednjič še Lupercij:

Kako ji je prigovarjal, kako jo rotil, kako prosil! Vse zamanj!

"O, kruti Kast, kaj še čakaš? Jaz ne odstopim od svoje vere niti za pičico. Stori z menoj, kar hočeš!"

"Dobro! Kār si si izvolila, to imaš. Najprej bodeš bičana do krvi, potem ji zabite žreblje v njene prste in slednjič ji porinite meč v njeno trdovratno srce, kateremu se ni smilil nikdo."

Pogledal jo je srdito in odšel je jezen. Rabelni so jo pa odpeljali in izvršili obsodbo.

Oteomero je kot blazen zbežal izpred sodišča. Bežal je domov. Ni vedel, ali se mu vse to samo sanja, ali je res. Begal je

pada. Toda ne! Mirno je pokleknil k umirajoči hčeri in ji poljubil roko.

"Eukratida, moje dete!"

"Oče moj!" zašepeta umirajoča junakinja.

Solze se mu ulijejo po beli bradi.

"Eukratida, prosim za me pri svojem Jezusu, k kateremu greš, naj mi odpusti ta greh. Odpusti mi tudi ti, moj otrok, odpusti svojemu staremu očetu, ki je bil tako zaslepljen. Toda Eukratida, zmagala

Eukratida v grobu.

kakor nor po vrtu. Toda naenkrat se umiri. Milost božja je zmagala.

Mirnih in odločnih korakov je odšel na ulico in od tod proti mestnemu trgu, kjer so mučili njegovo hčer.

Eukratida je junaško trpela vse strašne muke. Celi čas je molila in častila svojega Boga.

Na pol mrtva je že ležala na tleh v svoji krvi, ko pride Oteomero na strašni kraj. Rabeljni so se prestrašili, ko so ga zagledali. Prijeli so za meče, ker so se bali na-

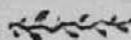
si! Jaz verujem v Jezusa Kristusa! Tvoja kri"

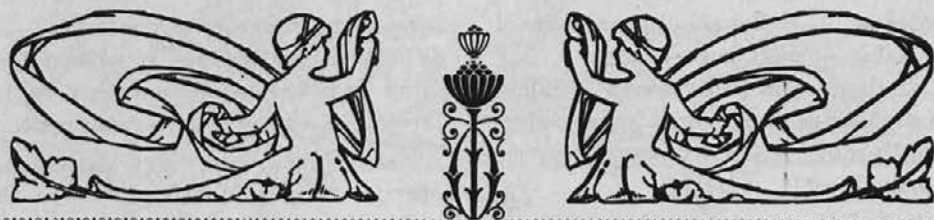
"O, kako sem srečna! Moj Jezus, hvala ti"

Rabelj pahne Oteomero proč od nje, da se je opotekel. Pristopil je in zabodel nož v srce stanovitne mučenice — in zlata duša je presrečna odletela po svoje obilno plačilo v naročje svojega Boga.

Konec 1. dela.

(Prihodnje leto bomo nadaljevali to povest.)

Upanje naše, bodi češčena!

K.

Kakor angeli v nebesih, tako tudi človek v raju ni prestal poskušnje, v katero ga je postavil njegov Stvarnik. Tudi on se je dal premotiti nespametnemu napuhu in se je pahnil v nezmerno nesrečo in bedo.

"Ne bosta umrla ne!" lagal se mu je satan, ko ga je zapeljeval. "Bog samo ve, da se Vama bodo oči odprle in da bosta potem kakor Bog, ako jesta od tega drevesa!"

In nesrečni človek je vrjel in — zemlja je bila omadeževana s prvim grehom.

"Katerikoli dan bosta jedla, bosta umrla," jima je zažugal Stvarnik, ko jima je dal prepoved.

Greh je sedaj storjen, kaj pa sedaj? Nad angeli se je takoj izvršila strašna zažugana kazen. Kaj pa s človekom?

Da, tudi človek si je zaslužil zažugano kazen. Toda vmes je posegla "Žena", ki lode prišla in strla kači glavo. Marija, naša mati je prišla vmes med razžaljenega Stvarnika in ubogega človeka in — potolažila razžaljeno pravičnost božjo, spremenila jezo Stvarnikovo v ljubezen in kazen v blagoslov, tako da je veliki sv. Avguštin zapel: "O, felix Adae culpa!" — "O, srečni greh Adamov, da nam je pridobil takega in tolikega Odrešenika!" in tako in toliko mater Marijo.

Brezmadežna je postala v raju upanje naše!

* *

Tudi danes dviga človeštvo prevzetno svojo glavo proti svojemu Bogu. Tudi danes satan, zapeljivi in premeteni svet slepi ubogo človeško sree z prepovedanim sadom

in ga skuša zavesti v odpad od Boga, v nepokorščino do njegovih zapovedi.

"Saj ni res, kar duhovniki uče!" — "Saj ni res, kar vera trdi!" — "Vera je samo humbug!" — "Ne boste umrli ne, ako jeste od prepovedanega sadu, ako slabo živite, ako se udaste grešnemu življenju!" — "Človek je enkrat na svetu in potem je vsega konec! Zato uživaj!" — "Jej od prepovedanega sadu!"

"Vera ve, da boste potem svobodni, ako odpoveste pokorščino Bogu, ako služite strastem!"

"Saj ni Boga nad nami! Sami smo kakor bogovi!"

In kako sledi neumni svet tem naukom! Kako poslušna verno tega zapeljivca, to kačo, ki je ista, kakor je bila v raju, ko je slepila in lagala Evi.

Toda isti uzroki imajo vedno iste posledice.

Adam in Eva sta vrjela zapeljivcu. Kako strašne nasledke sta povzročila za se in za ves človeški rod! Res sta potem spoznala, toda le hudo, le gorje. V strahu sta zbežala in se skrila v grmovje.

"Prokleta bodi zemlja zavaljo tebe!" — "In ti, ker si to storil, v potu svojega obraza bodeš jedel svoj kruh, dokler se ne povrneš v prah, iz katerega si vzet."

Ali ni prokletstvo, katero greh kliče na človeški rod tudi danes, nezmerno? Ali niso nasledki grešnega življenja strašni za vsakega, ki se mu uda? Norišnice, sirotišnice, bolnišnice, imajo stotisoče strašnih dokazov, stotisoče žrtev, ki morajo na sebi čutiti, kar niso hoteli preje veri verovati.

Zato je tudi danes samo jedna rešitev — Brezmadežna, — "Žena", ki naj glavo stre tej kači, — naša mati Marija.

Da, tudi danes nam treba Marije! Samo naša mati Marija more zopet sedaj spremeniti naš preteči pogin v novo upanje na boljše prihodnost!

Zato treba, da se zatečemo k nji, da se celo človeštvo v zaupanju obrne na njo!

Nazaj k Mariji, nazaj k gorečemu češčenju nebeške Matere. Kakor še vselej v zgodovini človeškega rodu, tako bode tudi sedaj ta Mati pomagala in strla vsem modernim zapeljivim kačam glavo in jih naredila neškodljive.

Zato, duhovni pastirji, razširjajte otroško zaupanje in ljubezen do Marije v srcih svojih vernikov! Stariši, vžigajte v srcih svojih otročičev ljubezen in češčenje do nebeške Matere! Vsi zaupno kličimo k Mariji.

Brezmadežna je tudi danes edino naše upanje!

* * *

Tudi v našem sreju se pogosto ponavlja dogodek iz raja! Kolikrat stojiš ob prepovedanem drevesu grešnega veselja. Tudi na njem je zapeljiva kača, satan, in te tako zapeljivo vabi, da bi si ga dovolil, da bi ne mislil na Boga in njegovo prepoved. Laže se ti, da ne vrjemi, da bi bilo res tako hudo, ako bi se udal skušnjavi, da ni res tako hudo, kakor duhovniki učijo, da so to le črnogledi. "Ne boš umrl ne! Le prost bodeš, kakor Bog!" "Mi hočemo svobode in prostosti in nikake verske sužnosti."

Toda tudi tebi gorje, ako poslušáš ta zapeljivi glas in se udaš skušnjavi. Kaj ti more dati greh? Nemirno srce, nemirno vest, nesrečno življenje in nesrečno smrt . . . Nesrečni obsojenci v ječi ti lahko povedo, kaj imajo od greha. Nesrečni bolniki, nesrečni pijanci, nesrečne družine, i. t. d. vsi ti lahko povedo, da je nespameten človek, ako služi grehu. Oni so vrjeli kači, kakor Eva, in zato pa tudi postali nesrečni, kakor Eva.

Zato človek, tudi v tvojem življenju je samo jedno upanje na rešitev — — Marija! Edino ta "Žena" je močna dosti, da more tudi kači zapeljevanja v tvoje sreju streti glavo in jo uničiti in te rešiti.

Zato, človek, ako hočeš biti rešen, časti Marijo, zaupaj Mariji! Prosi jo zaupno, naj pride tudi k tebi in naj stre v tvojem sreju kače strasti in poželjivosti, kače grešnih navad in grešnih priložnosti in te osvobodi k pravi prostosti in svobodi otrok božjih.

Brezmadežna je edino upanje našega srca.

* * *

Naše Združene Države so slovesno posvečene varstvu Brezmadežne, ki je od tedaj naša patrona.

Tudi tukaj v Ameriki je nam katolikom Brezmadežna jedino upanje.

In od kar imamo to mogočno patrono, kako lepo napreduje naša sv. vera, sv. kat. cerkev! V nobeni, tudi v strogo katoliški državi, ne tako!

Mnogi sicer odpadajo, zato se jih pa še več pridružuje, kajti kar je slabega, mora preč, da se očisti drevo, da bode tako lepše rastlo in poganjalo.

Molimo, da bi bila tudi za nas Ameriške Slovence Brezmadežna naša pomoč in naše upanje!

O, Brezmadežna Mati Marija, ne pozabi tudi na slovensko ljudstvo v tej deželi! Stri, oj, stri glavo vsem zapeljivim kačam, ki skušajo premotiti in zapeljati naš slovenski narod od Boga in od Tebe! Stri glavo kači pijančevanja, kači nemoralnosti, kači brezverstva, da jih ne premoti in ne pahne v časno in večno nesrečo! —

Rojaki, zaupno se zatečimo k Brezmadežni in jo goreče prosimo za pomoč v teh žalostnih razmerah, v katerih smo!

Da, Brezmadežna je v Ameriki naše jedino upanje.

* * *

O, Upanje naše, bodi češčena!

Božična noč.

K.

Par tednov še in zopet bode napočila krasna božična noč z vsem svojim čarom in z vso svojo milino.

Zopet se bomo zbrali okrog mičnih jaslic in okrog bogato obloženega drevesca in se spominjali s hvaležnostjo one prve božične noči, ko se je nebo sklonilo k zemlji in je zemlja sprejela na se svojega Gospoda in Odrešenika.

V Betlehemskem hlevčku je ležalo detice, čudno detice. Na zunaj sicer tako revno, tako nezatno, tako majhno, kakor vsa druga novorojena deteta. Vendar, čuj, angeljski spevi so predramili speče pastirje in jim oznanjevali njegovo rojstvo. Vabili so jih, naj hite tja v ta hlevček in naj se poklonijo temu Detetu, ki je Kralj vsega sveta, ki je Odrešenik, ki je Kralj miru.

Glej na nebu čudno zvezdo, ki kakor svetla luč vodi in pelja iz daljnih jutrovih dežel, iz daljne Azije, mogočne može, k temu Detetu, da se mu poklonijo v imenu poganstva. Glej, tako revno je to detice, vendar neso mu kraljevskih darov.

V resnici, čudni ta novorojenček.

Od tedaj do danes, milijoni src so ga že sprejeli kot svojega Kralja in Gospoda! Milijoni src so veseli hiteli k njemu, ko so dobili veselo oznanilo, da se je že rodil Zveličar sveta. In vsi ti milijoni koliko srčco so našli pri Njem! S koliko blaženostjo je napolnilo te Detice njih sree. Nima vojakov, nima meča, nima svetne oblasti, nima svetne moči in vendar, glej, uklonilo je pred seboj mogočno rimsko cesarstvo, mogočna kraljevstva in cesarstva srednjega veka, ukrotilo je divje narode

in naredilo iz krutih divjakov omikanih ljudi, uklonilo si je milijone narodov.

Da, to božično Detice je sicer nezatno, tako revno je, ko ga gledam v jaslicah! Toda to je Kralj sveta, Kralj vseh sre, to je podlaga vse človeške sreče in zadovoljnosti.

Vsako človeško sree, ki mu tudi še danes, po dveh tisočih letih, verno sledi, ki se mu radevoljno ukloni in ga prizna za svojega Kralja in Gospoda, tudi danes še najde v Njem vse, po čemur koprni in teži. Vse želje nestalnega človeškega srca najde spolnjene samo tukaj, samo pri tem Detetu.

Toda svet je že zavrgel to Detice! Moderni svet v svoji oholosti misli, da je poniževalno, ako se ukloni "takemu" Kralju, rojenemu v hlevu!

Ali je pa našel svet kje drugje nadomestilo sreče in podlago zadovoljnosti, ko je zavrgel to Detice? Ne!

Človeški rod nikdar ni bil dalj od svoje sreče, dalj od svoje zadovoljnosti, dalj od miru, kakor je danes.

Temna noč je legla na zemljo! Temna noč sovraštva in strasti. Že tretjo božično noč bodo letos grmeli po širnih Evropskih poljanah strašni kanoni! Že tretje leto divja boj v Evropi, ki se je še pred kratkom bahala in ponašala s svojo veliko "civilizacijo", "prosveto", "človekoljubjem", katerega je prostozidarstvo postavilo mesto Kristusove ljubezni do bližnjega, in se posmehovala srednjemu veku, se zgražala nad nekaterimi dogodki.

Ali pozna zgodovina krutost, ki bi bila sednji jednaka?

Zavrgli so to Betlehemske Detice.

Pisali so: "Ha-ha-ha! Zavrgli smo Jezusa! Kdo še dandanes more vrjeti tem bajkam!"

Da, zavrgli ste ga! Kaj pa imate za to danes? —

Evropski vladarji so zavrgli Kristusa, vlade so se postavile na stališče, da jim zadostuje meč in kanoni, da jim ni treba več Boga in vere, narodi so zavrgli krščanska načela, in — —?

Človek, vstavi se to božično noč za trenutek in misli!

Misli si, da si kje v Evropi, morda doma. Strašno bobnenje kanonov pretresa tla pod tvojimi nogami! Zvenket sabelj čuješ, peketanje strojnih pušek čuješ! Od vseh strani ti odmeva obupni krik težko ranjenih in razmesarjenih ubogih nesrečnih žrtev militarizma. V pol temi se ti zdi, da vidiš v krvavi metež, ko se ljudje, bratje, sekajo, koljejo, mesarijo, kakor bi se divje zveri ne klale in morile!

Ko gledaš v duhu te strašne, sramotne prizore, vprašaj se: Ali je mogoče, da je v dvajsetem stoletju prišlo tako daleč? —

Ako smo res na takem višku "človekoljubja", "civilizacije", "moderne prosvete", kako je mogoče potem kaj takega?

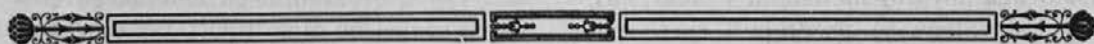
Zvezdice z nebes se ti bodo pa tako ljubko smehljale, kakor so se smehljale na prvo božično noč pred dva tisoč leti in zdelo se ti bode, da ti govore:

O, človeški rod! Zakaj si zavrzel to Betlehemske Detice! Vidiš sedaj, kaj je človek brez tega Deteta? Najkrvoločnejša zver! Vidiš, kaj so vladarji, kaj so vlade, kaj so narodi brez Jezusa Kristusa, Jezusa Kralja?

Zato, nazaj, nazaj k temu Detetu!

Zvezda vere vabi svet, da bi ji sledil iz te strašne sužnosti strasti, v katero je zašel, nazaj k Kristusu Kralju. In zopet bode mir zavladal na zemlji.

O, božično Detice, daj nam miru! Daj svetu, daj narodom, mir!

NEKOLIKO ODGOVORA.

Pod tem naslovom odgovarja Amerikanski Slovenec našemu listu na našo opazko, katero smo naredili v novembrovi številki v članku "Temna Prosveta".

Zelo smo hvaležni uredniku za lepe besede, s katerimi je povedal svoje misli. Tako nam je dal priliko, da tudi mi lahko povemo par svojih misli, ki so nam že dolgo na srcu.

1. Radi priznavamo A. Slovencu njegove velike zasluge, katere si je stekel za nas ameriške Slovence. Radi priznavamo, da je prinesel že veliko krasnih člankov proti socializmu. Nekaj teh člankov zadnjih let imamo še shranjenih, ker bi zaslužili, da bi se ponatisnili v brošuri in se razširili po vseh naselbinah, tako krasni in tako tehtni so.

Toda dandanes živimo v čudnih razmerah. Vstale so nove moči teme v obliki raznih "izmov", kakor so n. pr. liberalizem, socializem, anarhizem i. dr. in napovedale so odločen boj na življenje in smrt zlasti katoliški veri in cerkvi.

Ta boj se je zanesel tudi med naše uboge slovenske ameriške naseljence in jim zadal težke rane, ki mu prete s popolnim moralnim poginom. Žalostne razmere, v katerih morajo tu živeti, so znali nekateri propalice in okuženci porabiti tako spretno v dosego svojih umazanih ciljev in namenov, da so pridobili za se veliko večino našega naroda.

Zato pa dandanes za katoliškega duhovnika, kakor tudi zlasti za katoliški list ni dosti, da samo mirno podučuje svoj na-

rod, temveč je čas, ko je treba bolj braniti vero, pobijati zmoto, razkrinkovati razne sleparje, ki prihajajo pod temi krinkami k ubogemu narodu, nezavednemu ljudstvu, da ga slepe, in ko so ga zaslepili, da se žive in rede ob njegovih žuljih brez dela. Izsilili so nas na boj, katerega so napovedali našim načelom, našim svetinjam, našemu sreču in tudi našemu blagostanju.

Tako vidimo, kako naši rdeči listi dan za dnevom, teden za tednom v svojih predalih dosledno pogrevajo vse stare laži, obrekovanja in natolcevanja zoper katoliško duhovništvo, papeže, cerkev, kar je bilo tekom časa že vse sto in stokrat ovrženo in dokazano kot laž. Kako smešijo verske resnice drugo za drugo. Najsvetejšo stvar sv. vere ometavajo s svojim ostudnim blatom, najsvetejše nauke tepajo v blato in jih s svojim plitvim znanjem in satanskim sovraštvom zasmehujejo in predstavljajo narodu kot smešne, nesmiselne.

Po naših slovenskih hišah po Ameriki najdemo v veliki večini v vseh jednega ali vse te liste. Naši ljudje so od doma splošno jako slabo poučeni v resnicah sv. vere. Tu pa potem bero dan za dnevom te stvari, o katerih jih doma niso podučili in jih jim niso pojasnili. Cerkve tudi nimajo, da bi čuli poduk o svoji veri, dokaze za resničnost teh naukov, v katere verujejo. Tako nimajo nikogar, ki bi jim te sleparije, te laži in ta obrekovanja pojasnil in jim podal protidokazov, razun katoliški list, katerega v začetku, ko pridejo sem, ako le morejo, naroče.

Tako potem naš rojak v začetku res ne vrjame temu, kar čita po teh listih. Toda ko pa le bere in zopet bere, in bere v več listih, začne dvomiti sam, morda je pa le res. Da bi se podučil, prime v roke katoliški list. In ako tukaj potem zaman išče odgovora in ovrženja teh laži, je kmalu potrjen v svojem dvomu. In veste, kako potem naš človek logično sklepa? "Mora biti že res, kar piše Pro... ali Gl. Sv....! Drugače bi se katol. list branil!" Kolikrat se čujejo besede: "Če ni res, zakaj pa ne

odgovore?" Ne enkrat, sto in stokrat smo že čuli, kako je rdečkasti slepar razširjal svoje zmote in jih dokazoval z besedami: "Ali res mislite, da bi molčali, ko bi res ne bilo?"

In to popolnoma dosledno. Tako sklepam jaz, tako sklepaš ti, tako sklepa vsakdo.

In to, ravno to je bil način, po katerem se je ta "socijalizem" toliko razširil med nami. Pisec teh vrstic je dolgoleten misijonar, ki je dal že skoraj 100 misijonov po raznih naselbinah Amerike, ki je obiskal že marsikako slovensko naselbino in kempo za velikonoč, kjer je moral po hišah vabiti ljudi k sv. zakramentom. Toraj pozna naše razmere bolj, kakor marsikdo drugi. Pa si upa trditi, da je ravno to — namreč pomanjkanje agresivne in defenzivne politike od strani katoliških listov in duhovnikov, ker se niso takoj v začetku odločno vstavili sleparjem, jih dosledno ne pobijali v njih sleparstvu, jih sproti ne razkrinkovali, da bi bil narod vedel, kdo so, kaj so, in kaj pravzaprav hočejo in nameravajo, — da je toraj to največ uzrok, da imamo med nami danes razmere, kakoršne vidimo in objokujemo.

Naše ljudstvo ni zabito. Naš narod je že toliko prebujen, da precej sam misli in samostojno sodi. Edino, kar mu manjka je — poduk.

Tako so mu pa ti sleparji napadli vero in njegovo prepričanje, katero je prinesel seboj v Ameriko, tukaj je pa zaman iskal orožja, da bi si bil branil svojo vero in prepričanje. Zamanj je iskal kje pomoči in zaslombe v boju za svoje prepričanje. Ali je potem čudno, da je kmalu opešal, omagal in — odpadel? Popolnoma logično.

Morda kdo oporeka: zakaj pa ni "Ave Maria" vršil te dolžnosti? — Odgovorjamo: Kolikor je mogel, je storil. Toda A. M. je mesečnik, je nabožnik. Kaj more sam? Pomagati more drugim veliko, toda sam ne more veliko. Kdo je rešil naše ljudstvo doma pogubnega liberalizma in razdirajočega socijalizma? Ali ne tednik "Domoljub", kateremu je pomagal mesečnik „Bogoljub"? Pa recite, da ni res!?

Seveda, kajpada, da bi sleparji v tako odločnem nastopu proti sebi kričali in tulili, da se hoče zanesti sem v Ameriko med nas "kranjskega klerikalnega lintverna", da se hoče sem zanesti prepri, da se hoče kaziti naš ljubi mir! i. dr. Saj vemo, kako znajo! In res, ako se je le malo poskusilo od kake strani nastopiti proti temu početu, kako so javkali in pobožno zavijali oči in metali blato in kamenje na onega, ki se je predrznil jim kaliti "njih mir(?)" "njih slogo pri sleparstvih"! Da pa sami že toliko let blatijo vse naše poštene može, da že toliko let tako nesramno žalijo čut toliko poštenih mož, ki jim niso nič žalega storili, da že toliko let tako sramote cele stanove, naprave, prepričanje toliko svojih rojakov, to pa seveda ni "kazenje miru", to je delo za narod (?), za delavca (?). Namreč za njegove tolarčke, po katerih se jim skomina.

Zakaj trdijo, da katoliški listi niso delavski listi? Zakaj n. pr. govore, da Amer. Slovenec ni delavski list temveč "farški" (prosimo, oprostite izraz) G. S. pa n. pr. rasprotno tako "eminentno delavski" list? Kaj je še storil za delavstvo K. Sv....? Kaj pa je storil za slovensko delavstvo v Ameriki že Amer. Slovenec? Kdo je oral ledino našega združništva v Ameriki? Kdo je ustanovil in spravil na noge našo prvo katoliško slov. Jednoto, ki je podlaga vsem drugim jednotam? i. t. d. Kdo se je trudil za koristi slovenskega delavca, ko še Konda e tutti quanti niti sanjali niso o Ameriki?

Vse, samo, da se slepi nezavedno ljudstvo in se tako lovi kaline, ki so tako nezavedni, da se jim dajo loviti na take sramotne limance.

Po vsem tem, pa naj nam Amerikanski Slovenec ne zameri, ako povemo naravnost, da si zato želimo in bi si želeli A. S. veliko bolj energičnega in agresivnega v boju za kat. principe, katere zastopa. Vrjamo, da za Jolietske rojake tega ni potreba. Tam je narod katoliško prebujen in zaveden! Tam se ne bode dal nikomur slepiti. Tam bode kak sleparček dosegel

k večjemu samo toliko, da bode iz kakega saloona mesto po nogah po glavi preletel.

Toda imamo pa sto in sto naselbin, kjer je pa drugače, kjer je pa silno žalostno. Ko bi mogel pisec teh vrstic pokazati uredniku A. S. vsaj nekatere prizore, katerih je bil že on priča tu v Ameriki, kar je videl in slišal po naselbinah, mislil bi in čutil bi tudi popolnoma to in tako, kakor mi čutimo in mislimo.

Zatoraj pa nam daje ta slučaj priložnost, da se obračamo na vse katoliške in vse poštene liste in jih pozivljamo: **pojdemo vsi v odločno in nevstrašeno obrambo naših načel in za rešitev našega ljubega naroda iz bede, v katero so ga zavedli nesrečni sleparji.** Bodimo krepko za petami vsem sleparjem in jih razkrinkujmo! Odkrivajmo njih sleparjenja in kažimo narodu nasledke brezvernega in nemoralnega življenja! Odpirajmo mu oči, v katere so mu nasuli peska!

Imamo veliko pisem glede tega kakor od slov. č. gg. duhovnikov, tako od katoliško zavednih mož poštenjakov, za katere nam je žal samo to, da nam prostor ne pusti, da bi jih navedli dobesedno. Zato vemo, da to ni samo naše prepričanje, temveč prepričanje vseh, ki še dobro mislijo. Tudi današnje besede, mislimo, se marsikomu vzete iz njegovega srca.

2. Z velikim veseljem in presenečenjem pa pozdravljamo besede: **Vendar pa utegnemo prepričiti, da ne okuži ta bolezen še več naših rojakov, ako gremo na odvrčalno delo z družnimi močmi, organizirani. Brez primerne organizacije ne dosežemo ničesar!** Bravo! Tem besedam smo se začudili toliko bolj, ker smo še pred nedavnim časom dobili drugačno pismo iz istega uredništva, na katerega sicer nismo več odgovorili, vendar nas je pa v sree zbolelo in nas še boli.

Da, kdo ne vidi kako krvavo potrebna je med nami organizacija, kakoršna je Zveza Katoliških Slovencev! Koliko, da nezmerno veliko bi se dalo doseči z njo med nami! V malo letih dela in žrtev, pa bi dosegli velikanskih vspehov. Naše ljudstvo namreč ni slabo, samo zaslepljeno je. Kar

nam treba, je samo organizacija, ki bi odkrivala sleparjenje nekoliko propalic, ki so vzeli monopol na delavsko vprašanje in na narodno vprašanje, v resnici pa ne rešujejo ne jednega ne drugega, temveč jim gre samo, da so si preskrbeli bogata korita, kjer se da sedaj tako mastno živeti na žulje ubogega nezavednega delavca. Koliko smo o tem mi v našem listu že pisali! Kako smo bodrili že tudi v A. S.? Pa kaj smo dosegli?

3. A. S. vprašuje dalje: "**Toda — kje je organizator? Pričakujemo ga že dolgo, a njega ni od nikoder!**" Mi ga enako pričakujemo, toda pričakovali smo ga — povemo naravnost — iz uredništva Amerikanskega Slovenca. Kdor je količkanj še veren, povejte mi, ali nima Vaš list naročen? Ali ne spoštuje in čita Vaš list? In to je drugo, na kar smo mislili, ko smo zapisali v novembrovi številki te besede. Pri "Glasilu" so nas zavrnili in naše agitacije za Zvezo niso upali sprejeti, kar jim tudi ne zamerimo, ako pomislimo stališče, v katerem so prav kar. Toda mi mislimo: ako bi Amerikanski Slovenec stopil na čelu nas vseh, ako bi Amerikanski Slovenec nastopil pogumno in požrtvovalno za to veliko miselj organizacije med nami, vsi homo šli za njim. Stalo bi seveda boja, stalo bi truda, je pač treba zavožen voz potegniti iz blata. Da, energičen nastop ravno iz Joliet, katerega tako radi imenujemo slovenski ameriški Rim, nastop Amerikanskega Slovenca, to je pa kar mi čakamo — in si želimo! Imate velikansko naselbino, nabolje organizirano, imate samo dobro, katoliško zavedno ljudstvo, med Vami se rdečkar skoraj pokazati ne sme, imate velikanska društva, ki so biseri katoliških društev, imate moče, ki so vzor kat. mož, ki bi radi delali, in so tudi zmožni za delo. Ako bi se vse to združilo složno v eno veliko miselj, v eno veliko organizacijo, ne v podporno, ker jih je itak že preveč, temveč korak dalje, v organizacijo, kakoršno smo zasnovali in zamislili s Zvezo, povejte nam, ali si s takimi predpogoji, s tako velikanskim kapitalom ne upate sezidati temelj stavbi, ki bi obsenčila

vse slovenske naše naselbine? — Malo mislite in računajte!

Morda se motimo! Toda žal bi nam bilo, ako bi se res motili. Še bolj žal bi nam pa bilo, ako bi se ne motili, pa bi tudi v prihodnji ostalo vse pri starem.

4. Glede opisa slovenske Jolietske šole v Koledarju pa tudi mi silno obžalujemo, da je tako "površen". Toda, to ni naša krivda! Kako se nam godi glede tega, pa naj povemo naravnost: Pisali smo na vsa slovenska župnišča, poslali vprašalne pole, in lepo ponižno prosili podatkov. Toda, veste, koliko odgovorov smo dobili? — Pa raje ne bomo povedali, ker nas je sram. Urednik pa ni vsegaveden.

5. Drage volje pa popravimo pomoto glede A. S. da je poltednik, ne tednik. Pomot je v Koledarji itak več. Če pa pomislite, koliko imamo pomagačev pri našem delu, koliko dopisnikov, in pri tem še, da je to delo vse samo "charity" in da treba žrtvovati marsikako noč zanj, potem mislim, boste nam radi odpustili vse slovniške, tiskovne ali kake druge pomote. Zato smo hvaležni za krasne besede, katere je pribel Amerik. Slovenec takoj v naslednji številki: "**Koledar A. M. zasluži vso pohvalo. GREH bi bilo se nad njim pritoževati!**"

6. Glede "SLOGE" pa samo toliko povemo, da nam je v letošnjem koledarju všla samo opazka, ki je v lanskem koledarju: "**po duhu katoliški list**". "Sloga" ni katoliški list, kar smo že lani obžalovali in smo napisali v Koledarju besede: "Korajžen fant se ne boji dati svojega "šnajt fedra" za klobuk, če je tudi v nevarnosti, da bi s tem kakega svojih nasprotnikov ne izzval na boj. Tako bi se tudi ta list ne smel bati pokazati svoje barve že v imenu in naslovu." Tako smo že lani povedali, pa ni nihče proti temu protestiral. Toraj...? Ali smo res zaluzili kako grajo? — Sicer pa zagotovimo našo ljubo "Slogo", da smo najbrže mi njeni najboljši prijatelji in zagovorniki.

Toliko v mal zagovor, za kar še enkrat prosimo odpuščenja, da smo povedali tako naravnost.

"Bojno polje po grozoviti bitki za zmago sv. vere." Razmesarjena trupla Kristjanov v amfiteatru.

(Extension Magazine).

Z Amerik. Slovencem si pa ostanemo še nadalje zvesti prijatelji in kolikor bode-mo mogli storiti, in ako bode-mo sploh kaj mogli storiti zanj, smo vedno pripravljeni storiti kot njegovi največji prijatelji. Samo prosimo ga, pojdimo vsi junaško v boj!

Zavzemimo se skupno za našo Zvezo! Oživimo jo! Poskusimo jo spraviti na noge! Morda bo le šlo. A. S. je pokazal svojo veliko dobro voljo s tem, da še do sedaj priobčuje naslov in oglas za njo. Dajmo, poskusimo!

Ave Maria.

Iz Slovenskih naselbin.

V New Yorku — v naši slovenski cerkvi Sv. Cirila in Metoda imeli smo 13. novembra malo zanimivo slovesnost, o kateri ne smemo molčati. — V Johnstown, Pa., je bival že več let značajan "fant od fare" po imenu Andrej Tomec. Čitateljem našega lista je znano to ime. Izpod peresa tega priprostega rudarja — delavca je naš list prinašal že dolgo let izborne članke, največ socialnega značaja. Članki, katere smo priobčevali pred nekaj leti pod naslovom "Ameriški Slovenci, kaj hočemo?" so bili tako izvrstni, da smo jih ponatisnili v posebni brošurici in jih razdelili med narod po slovenskih naselbinah. Po svoji marljivosti in varčnosti si je ta mladenič postavil v Johnstownu svoj lastni dom, kjer mu je pa manjkalo primerne družice življenja, gospodinje. "Dobra žena pri hiši tri voglje podpira" si je mislil tudi naš Andrej. Toda, kje pa dobiti tako krepko gospodinjjo? V Johnstownu? Ne!

'Kaj pa Nežika Lužar, ki je v "Ave Maria" priobčila že nekaj lepih pesmic? Ali bi ne bila ta čestita devotka, pesnica, za me? Ali ni istega prepričanja, kakor jaz? Vprašajmo!' — Tako je mislil in sklepal Andrej in slednjič se ojunail in vprašal.

Kako in kaj je bilo potem, ne vemo. Toliko vemo, da sta nekega lepega dne potrkala na vrata našega župnišča krepka, ženin in nevesta in se "zapisala" in 13. novembra smo ju zvezali.

Bila je to poroka, kakoršnih še nismo imeli v naši cerkvi. Sv. maša je bila ob 10. uri dopoldne. Ker je bila Nežika Lužar tajnica Marijine družbe in njena zvesta delavka, udeležilo se je poroke veliko

število društvenc, ki so ostale od dela doma samo, da so pokazale, kako visoko so cenile Nežiko. Od družbe se je poslovila pri zadnjem mesečnem shodu v pristrnem govoru v društveni dvorani. Dekleta so ji hvaležne za njen trud pri društvu in tudi za njen poslovitveni govor. Ta sloves ni bil samo govor, bil je tudi v zgled drugim članicam, katere stopajo v zakonski stan, pa se od sester niti ne poslove.

Srečni par je povezal urednik našega lista Rev. Kazimir Zakrajšek O. F. M. iz posebne prijaznosti do ženina in neveste v priznanje zaslug, katere sta si pridobila za list "Ave Maria" kot navdušena sotrudnik in sotrudnica.

Slavnostni obed je priredila ženinu in nevesti "mati" slovenskih New Yorških deklet, predsednica Marijine družbe, Mary Gostič v svojem stanovanju, kjer se je skazala ne samo kot dobra predsednica in mati slovenskih deklet, temveč tudi kot izvrstna kuharica.

G. Andrej Tomec je odpeljal svojo nevesto seboj v Johnstown, kjer sta se naselila v njegovi domačiji na prijaznem gričku na Cooper Ave.

G. Andrej Tomec je bil do sedaj jeden izmed najdelavnejših naših sotrudnikov, ki nam je veliko pomagal s svojim peresom in z agitacijo, enako njegova soproga. Zato se veselimo tudi mi te poroke. In kakor uredništvo, tako tudi upravništvo želimo temu blagemu in srečnemu paru še veliko let zdravja, obilo sreče, posebno veliko pa blagoslova iz nebes in pomoči od Marije, katero sta oba do sedaj tako ljubila v svo-

jih mladih letih, kajti pred oltar sta prišla oba s svetinjo Marijine družbe na prsih, kajti oba sta bila Marijina otroka.

V nadi, da Bog usliši naše prošnje, Vama kličemo: Na mnoga leta!

—o—

So. Omaha, Nebr. — ...Ave Maria tu ni posebno znana. Zato bi me jako veselilo, ako bi se jo tudi po naši naselbini, ki sicer ni velika, dalo razširiti in ukoreniniti, ker list to res zasluži vsled svoje izbornosti in pristno katoliškega duha, ki veje iz njega...

Rev. J. L. Zaplotnik.

(Iskrena Vam hvala za tako krasne besede. Ni nam za pohvalo, ker ne delamo za to, da bi se nas hvalilo. Vendar, ako dobimo kako priznanilno besedo izpod peresa kakega slov. duhovnika, nas to ojunači in navduši, ker vidimo, da gremo pravo pot. Mi hočemo vsem samo ustreči in koristiti. Enako smo hvaležni tudi za vsako pravično kritiko. Pozdravljeni! Urednik.)

—o—

New York. — Darovane reči naši cerkvi. Svetilnica za večno luč, daroval g. Fr. Sršen. Za mašno obleko nabrala ga. Mary Gostič \$64.00 in ga. Mary Tomec \$17.50; ga. Barbara Šantelj darovala \$2.00. Zagrinjalo tabernakeljna, darovala ga Marg. Antony. Kip Srca Jezusovega, darovala ga. Ivana Habjan. Za kip Srca Marijenega, nabrala ga. Mary Jazbec. Monštranco darovala druž. A. Plevel. Kelih, darovala ga. Katy Pavlič. Ciborij, daroval g. Alojzij Češarek. Orglje, daroval g. Anton Bugar. Za križev pot so darovali: ga. Elizabeta Škofic \$20.00, ga. Fany Pavli \$20.00, ga. Uršula Crnkovič \$20.00, ga. Neža Kos \$19.00, ga. Cecilija Pfeifer \$19.00, ga. Rozalija Gorska \$50.00, ga. Katy Pavličintov \$35.00, ga. Mary Verderber \$42.00, g. Josip Marčun \$10.00, ga. Frances Potočnik \$10.00, ga. Mary Potočnik \$10.00, ga. Mary Weith \$10.00. Veliko bakso sveček g. Jos. Felicijan. Votivni svečnik, druž. Peter Petek. Za cerkveno platnenino, daroval tamburaški klub "Slovenka" \$61.50 kot čisti dobiček od prirejene veselice, Canon table, ga. Mary Gostič. Kip sv. Antona Pad. druž. Anton Pavli. Kip sv. Frančiška Seraf. druž. Ivan Jeglič. Kip sv. Ane, Slov. Žensko Podporno Društvo Sv. Ane, štev.

105. K. S. K. J. Dva angelja neimenovana družina. Sliko sv. Cirila neimenovana družina. Bel mašni plašč ga. Fanny Rauch. Rudeč mašni plašč ga. Mary Rački. Velik les-teneč naredil in daroval g. Frank Vavpotič. Bel antipendij ga. Fanny Kos. Altarni prt s čipkami delanimi z rokami Miss Katy Pavlič.

Družina Ivan Jeglič je darovala naši cerkvi dva lota sveta, ki je bil po g. Antonu Bugar slovenskem javnem notarju prepisan na cerkev.

Vsem tem velikodušnim darovalcem iskreni: Bog plačaj! *

Tridnevica za Marijino družbo ter za vsa dekleta naše župnije se bo pričela na predvečer praznika Marijinega Čistega Spočetja ob 8. uri zvečer in sklenila v nedeljo 10. dec. popoldne. V nedeljo 10. dec. ob 9. mej slovesno sv. mašo skupno obhajilo; popoldne ob 4. shod ter slovesen sprejem kandidatinj v Marijino družbo.

*

Slovensko žensko podporno društvo Sv. Ane štev. 105. K. S. K. J. v New Yorku, bo imelo dne 10. dec. ob 9. uri slovesno službo božjo v naši cerkvi v proslavo desetletnega obstanka.

Kdor razume angleško in hoče imati krasen list za mal denar naj se naroči na "Extension Magazine", ki izhaja v Chicago, 332 So. Michigan Ave., in stane \$2.00 na leto. Izhaja vsaki mesec enkrat.

Warwood, W. Va. — Tukaj se bode začelo s zidanjem prepotrebne cerkve. 24. septembra smo imeli blagoslov prostora, kjer bode cerkev stala. Bila je to krasna slovesnost pri najlepšem vremenu. Pred slovesnim blagoslovom je bila velika parada, kakoršne Warwood še ni videl. Pri tej slovesnosti tudi naši bratje Hrvatje niso zaostali za drugimi katoličani. Tudi hrvatsko društvo Sv. Križa štev. 523 Hrvatske Zajednice je korakalo s svojo lastno godbo na čelu v paradi. Slovesen blagoslov ogeljnega kamena je izvršil Rt. Rev. P. O'Donahue D. D., škof iz Wheelinga. Gotovo je bilo nad 5000 ljudi pričujočih pri tej slovesnosti.

Mrs. M. Kasun.

Naš zastopnik nam piše: "Ljudje še niso tako slabi, ampak samo brezbržni in nezavedni so. To jaz vidim. Ave Maria ima veliko naročnikov tukaj in sicer tudi veliko med udi S. N. P. J. Mrtvi so, mrtvi, to je vse. Njim je vse jedno, v kateri jednoti so, samo da dobe podporo. To pa prav nič ne pomislijo, da s tem podpirajo tudi brezverske ideje in brezverce, ki te ideje razširjajo, če z drugim ne, že s tem, ker podpirajo brezversko in protiversko glasilo. Ali morda mislite, da imajo udje res kako svobodo pri teh Jednotah? Kaj še? Sami uradniki so veliki kričači in brezverci in ti hočejo imeti svobodo samo za se. Gorje pa onemu, ki bi se drznil le usta odpreti kar ni tem "ta-velkim" po volji. Kako jo bode skupil! Nezavedna masa! Želim, da bi armada naročnikov Ave Maria za l. 1917 štela najmanj 10.000! (Da tudi mi si to srčno želimo!) **John Pelham.**

V Evelethu, Minn. imamo blagega gospoda Rev. Leskovica, ki je jako blagega srca. Kako lep je bil dan 22. oktobra, ko smo imeli prvo sv. obhajilo. Kako krasen je bil govor ob tej priliki o pomenu prvega svetega obhajila. Kakor otročičkom, tako bode tudi nam vsem ta dan ostal neizbrisno v spominu... List Ave Maria silno rad berem. Kako krasno berilo pri naša! Komaj ga čakam. Kako želim, da bi ga imela vsaka slovenska hiša...

Colorado City, Colo., Pišete mi, da bi se naročila na Vaš list. Seveda z velikim veseljem, kajti škoda, da ga nisem že prej poznala. Da bi pa pridobila koga drugega za list, bode šlo pa jako težko. Žalibog, ta nesrečni Proletarec je naredil veliko škode med nami. Razmere med nami so jako žalostne. Enajst družin nas je tukaj, pa od teh enajst družin samo dve sti še, ki še malo verujejo, druge so pa take, da niti svojih otrok ne pusti na spoved, ali k svetem obhajilu. O veri ali cerkvi niti slišati nočejo. Sicer pa sami veste, kako je po takih naših naselbinah. Tukaj imamo dve katoliški cerkvi eno v Colorado Springs in eno v Colorado City. Seveda

za naše ljudi niti jedne ne bi bilo potreba. Angleži so pa tukaj jako dobri katoličani in jih je veliko. **Mrs. A. Leovich.**

Sv. Misijon bode v slovenski cerkvi Sv. Križa v Bridgeport, Conn. in sicer tretji v 4. letih. Vodil ga bode naš urednik Rev. K. Zakrajšek O. F. M.

Slovesna otvoritev cerkvene dvorane Sv. Cirila in Metoda v New Yorku se je izvršila v nedeljo 26. novembra ob obilni udeležbi. Slovenska dvorana ima krasen oder in je jako okusno opremljena z vsem potrebnim.

Kdor hoče imeti letošnji koledar "Ave Maria", naj se požuri! Sicer smo ga tiskali veliko več, kakor lansko leto, namreč 5.500 iztisov, vendar nam je že toliko pošel, da ga imamo samo še nekaj nad **dvesto**. Nikdar nismo mislili, da bi ga toliko prodali. V naselbinah, kjer smo ga lani prodali po 100, ga letos niti 200 ni bilo dosti. To je znamenje, kako se je že ta lepi koledar udomačil med našimi rojaki. Je pa tudi v resnici krasen in vsakdo, ki nam piše, dostavi še: "Koledar za l. 1917 je krasen!" — Kdor ga toraj želi še imeti, naj ne odklada, da ga bode naročil, ko bode obnovil naročnino, ker ga najbrže ne bomo več imeli. — Tudi še enkrat omenjamo, da ga ne bomo letos poslali vsem naročnikom, temveč le onim, ki ga izrecno naroče.

Veliko zanimanje je letošnji Koledar "Ave Maria" vzbudil tudi med našimi slovenskimi Amerikančki! Tako pa hite reševati zastavice in rebase, da je kar veselje! Pa pravijo, da so vsi naši amerikančki že celi Angleži ali "ajriši!" Kaj bi tisto?! Niso ne! Cel kup imamo že pravilno rešenih zastavic. Kaj pa Vaš John-ek, in Vaša Mary-ea, ali bi ne poskusila tudi svoje sreče? Pa jim ti, kot njih mati, malo pomagaj. Kako bosta vesela, ako bosta v prihodnjem koledarju čitala tudi svoje ime med imeni otrok, ki so prav rešili zastavice!

Tudi naše ženske so hvaležne za oddelek, ki je bil v našem Koledarju posvečen popolnoma njih koristi in poduku. Glede obleke jih je članek nekatero malo zbudil in je rekla nekatera: "Kje pa jaz morem za modo hoditi, ko pa je vsaki dan druga?" — Seveda ne misli naša dična Medvedoslava, urednica tega oddelka, da bi morale naše Slovenke biti vedno prve v vsaki modi. Gotovo pa je, da so z velikim zanimanjem prečitale vse lepe članke.

V Gilbertu, Minn. so pa prvi, ki bodo priredili krasno igro "Prisegam." Čast jim! Ej, niso Gilbertčanje zadnji ne, temveč se postavijo! — Neki list pravi, da igra ni "nič posebnega". Res ni nič posebnega, dokler se je ne vidi uprizorjene. Ko pa jo človek vidi živo pred seboj, jo bode pa želel videti še in še. New Yorčani so precej razvajeni glede iger, ker so jih že veliko videli in igrali, pa je vsakdo rekel, ko je še od te igre: "Tako lepe pa še nisem videl!" — Poskusite tudi Vi, v Clevelandu, pa boste videli. Vprizorite jo, pa jo morate tako, z vsemi izrazi, kakor je, napisana, potem nam pa sporočite!

V današnji številki smo priobčili tudi imena vseh naših zastopnikov po posameznih slovenskih naselbinah. — Ali je med temi naselbinami tudi Tvoja? Zakaj je ni? — Ali ni med Vami, v vaši naselbini vsaj **jednega** moža, ki bi imel kaj "korajže"? Ali ni vsaj med Vami ženami kake navdušene žene, ki bi hotela sprejeti zastopstvo in delovati, da se naš lep list razširi po naselbini, zlasti z novim letom, ko bode začel po dvakrat na mesec izhajati? — Ako se noben možki ne oglasi kmalu, žene, pa se nalašč ve postavite in jih osramotite, da imate ve več korajže kot jo imajo možki!

Dober zastopnik, ki zna lepo agitirati med svojimi rojaki, je naš navečji dobrotnik, je duša "Ave Maria"! Imamo zastopnike, ki so pravi biseri slovenskih mož!

Da se je "Ave Maria" toliko razširil do sedaj po naših naselbinah, se imamo edino zahvaliti tem našim dobrotnikom. Bog jim plačaj!

Silno si želimo stalnih dopisnikov v vsaki naselbini, ki bi nam na kratko sporočali sproti vse dogodke iz cerkvenega življenja naselbine. Kjer bi naš zastopnik ne mogel še te usluge nam storiti, ga prosimo, da bi nam skušal pridobiti kakega drugega rojaka, ki bi prevzel ta posel. Takemu naj da potem v priznanje list za celo leto brezplačno. Taki dopisniki nam namreč silno pomagajo narediti naš list zanimiv. Ako je pa list zanimiv, ga ljudje radi bero.

Prihodnje leto začnemo izdajati že deveti letnik našega lista. Za njim pride pa že **desetletnica!** Hurra! Celo leto se bomo pripravljali, da jo proslavimo kolikor mogoče slovesno! — Dragi naročniki, na delo! Poskusimo dobiti do tedaj 10 tisoč naročnikov. Kaj? To bi bilo veselje. Ali ne? Poskusimo, morda bode pa šlo!

Našim dragim gg. zastopnikom se prav iskreno zahvaljujemo za njih krasne navsvete, katere so nam dali zadnji mesec, ko smo jih vprašali za njih mnenje, kaj bi se ukrenilo, da bi se naš list še bolj razširil in ljudem še bolj prikupil. Skoraj vse njih navsvete bomo počasi skušali uvesti, kajti vsi so tako modri in pametni, da smo se jih v resnici silno zveselili. Bog Vam plačaj.

Najmanj 430 otrok bode letos pod streho šole sv. Lovrenca v Cleveland, O. To je precejšnji napredek. V farni zgodovinski knjigi beremo pod letno številko 1903 "8. septembra se je pričela šola, s približno 100 otroci. Dve učiteljici reda Notre Dame sta prevzele skrb za pouk". Danes imamo šest učiteljic, in vse imajo dela čez glavo, posebno v drugem razredu, kjer je že se-

daj 90 šolarjev v eni sobi. Za prvi razred, kateremu pripada 120 glav, sta se odprli dve novi sobi zadnji torek, v novi lični hiši, ki krasi celo okolico. S toliko otroci je tudi veliko truda in stroškov. Stariši naj torej pomagajo pri vsem. Naj se zanimajo za otroške naloge, jim pomagajo, kjer morejo, da se bodo tudi otroci sami zanimali za svoje delo. Otroci bodo veliko bolj napredovali, ako vidijo, da se stariši zanimajo za njih napredek.

—o—

Novo šolsko leto v Collinwood, O., se je pričelo. Pri nas je bila komaj nova šola zgrajena in že je napolnjena. V župnijsko šolo sedaj pohaja okrog 240 otrok.

—o—

Šola sv. Lavrenca v Cleveland, O. Dva izmed naših lanskih šolarjev, Frank Suhadolnik in Frank Trček sta se vpisale v katoliško višjo šolo, Catholic high school, na Euclid Ave. To je pohvalno za nje. V šoli, in to v dobri katoliški šoli si otroci zidajo srečno prihodnost.

—o—

"Zvezda Ogerskih Slovencev", prvotno "Zvezda Slovendoff", se imenuje nekak časnik, ki je začel izhajati v Chicago, Ill. Izdaja ga neki "bartender". Tiska se seveda za mal denar, baje mesečno za \$35.00 v 1500 izvodih v mažarski tiskarni. Iz lista se vidi jasno, da je zadaj mažarska vlada, oziroma kak konzul. Zadnje čase, od kar se je zavzel za te naše narodne mučence Rev. M. Golob, in se je ustanovila slovenska župnija v So. Bethlehemu, Pa. so se ti naši narodni tlačitelji zbal, da bi jim "Vendov" ne pohujšali "panslavski" Slovenci, ter jim ne odprli oči, da bi se zavedli, da niso nič drugega kakor z nami ostalimi Slovenci ene krvi in en narod. Mažarska vlada je doma tem siromakom vzela vse šole, tako da se v vseh njih šolah uči izključno le mažarski jezik in niti ene besedice ne materinščine. V teh šolah jim vtepajo v glavo, da nismo narod za se, temveč, da so oni skupaj s "švagri"

Mažari en narod, ki se imenuje "Ogerski" narod, da je njih ime ne Slovenci, temveč "Sloventi" ale Vendi. — Da bi se ne "okužili od panslavizma ostalih Slovencev, dela vlada z vso silo, da bi kolikor mogoče malo čitali slovenske liste in knjige. Ko je pred leti njih rodoljub in buditelj, župnik Ivanoczy (recte Ivanovič) začel po svoji župniji razširjati knjige družbe sv. Mohorja, je bil obdolžen veleizdaje na "velikem (?) Mažarskem narodu" kot nevaren "panslav". — Da bi temu ljudstvu tukaj ne odprli oči, je pa začela izhajati ta brozga, ki nosi ime "Zvezda Ogerskih Slovencev", ali kakor so jo v začetku pisali "Zvezda Ogerskih Slovendoff"

Mi bi se v to kot nabožni list ne vmešavali in smo čakali, da se bodo drugi slovenski listi oglasili. Toda ker ta list izhaja zopet pod krinko "katoličanstva", pa ne moremo molčati! Pfui! vsem ki si drznejo vzvišen nauk katoličanstva izrabljati v svoje umazane in podle namene, za krinko, pod katero hočejo slepiti narod, ubogo nezavedno ljudstvo!

Da, kar dva katoliška lista smo dobili naenkrat: Slovenski Narod in Zvezda Slovendoff! Lep par nobile fratrum! Kako smo srečni ameriški Slovenci!

Častiti slovenski gg. župniki, ki imate med svojimi župljani tudi te uboge naše mučence, ustavite se temu početju z vso silo! Odprite oči ubogemu ljudstvu, da je vera in katoličanstvo tega lista samo krinka in nič drugega! Prav kar hodi agent po slovenskih naselbinah. V Clevelandu jih je baje dobil čez 160 naročnikov. Ako se ta brozga razširi po naselbini, imeli boste kmalu razdor v župniji. Tako bode med nami, kakor je med ubogimi Slovaki. Župnije bodo razdeljene, ena je "Slovaška" druga pa "slovijska", pri nas pa jedna "slovenska" druga pa "vendiska".

Vi pa, dragi ogerski Slovenci, ne dajte se slepiti! Ako Vas je kdo premotil, da ste naročili na ta list, odpovejte ga takoj! Na gnoj s takim listom, ki rabi Vašo sv. vero in vašo mater cerkev v tako umazane in podle namene, da vas hoče slepiti in varati!

Prav kar smo dobili tudi v roke Mažarski katoliški (?) list (zopet katoliški!) iz Bridgeport, Conn. iz septembra, kjer je ta list v uvodnem članku napadel Rev. M. Goloba na podoben in pobalinski način. Pravi, da je nevaren "panslav" in poziva vso "mažarijo" na odločen boj proti temu nevarnemu "panslavu" in na obrambo ubogih "vendov" pred njim in pred ostalimi "panslavskimi" slovenskimi "plebanoši".

Komur vse to še ne odpre oči, kaj se godi za kulisami in kaj se namerava z nami, temu pač ni pomoči!

Odločno pa protestiramo, da se katoličanstvo izbrablja v tako podle namene in na tako nesramen način!

Pač res, ne "pater" Jeremija, temveč prerok Jeremija bo kmalu potreben, da bo zapel žalostinko na razvalinah našega verskega in narodnega propada.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

M. M. K. — Vprašanje: Jeli mogoče sestri redovnici izstopiti iz reda, ako ima posebne vzroke?

Odgovor: Vprašanje je, kakšne obljube ima ta redovnica. Ako ima slovesne obljube, ali večne, kakor jih imenujejo, more stopiti iz reda le, ako je dobila dišpenzациjo iz Rima. Ako ima le neslovesne obljube, ali celo take, katere ponavlja vsako leto, potem seveda ni težav.

Vprašanje: Se li more prostožidar (freemason) poročiti z katoličanko?

Odgovor: Seveda se more katoličanka veljavno poročiti s prostožidarjem, mislimo namreč s takim, ki se noče odpovedati svoji organizaciji, ako le vse druge pogoje, katere zateva kat. cerkev, izpolni. — Vprašanje je le, ali se pa more kat. t. j. **cerkveno** poročiti, kajti dokler je ženin v loži, mu noben duhovnik ne more in ne sme dati sv. odveze, ker je to papežu pridržan greh, brez spovedi pa duhovnik

ne more dovoliti poroke, ker je to zakrament živih in se mora sprejeti v stanu milosti božje. — Tudi se dobro katoliško dekle ne bode toliko izpozabilo, da bi se prodalo takemu človeku, kajti jasno je, da ne boste živela v miru. Prostožidar mož namreč sovraži to, kar je dekletu katoličanki najdražjega. Pravi prostožidar bode tudi težko dovolil katoliško vzgojo otrok. — Sicer je pa najbolje, da se dekle posvetuje s svojim župnikom. Ta ji bode najbolje svetoval.

DAROV ZA TISKARSKI STROJ.

2. izkaz.

Rev. N. N. \$10.00

z opazko: "Le naprej pogumno! Pot po kateri gre Ave Maria je edino prava pot. Vsak slov. duhovnik bi moral priskočiti na pomoč vsaj z \$5.00. Živela "Ave Maria"!"

Rev. J. L. Zaplotnik, So. Omaha, Nebraska \$5.00

z opazko: "Ker vidim, da zbirate za nov "linotype" Vam prilagam \$5.00 kot darilo za to potrebno in koristno napravo, kajti mislim, da bode z njim več dobrega storili za naš narod, kot pa mogoče mi z vsem našim pridiganjem, kajti "littera scripta manet!"

Mrs. Ana Petrič \$3.00

z opazko: "Revna sem. Toda za tako plemenit namen, kakor je podpora tako krasnemu listu, kakor je naš ljubi "Ave Maria" pa dan, če treba si tudi lastnim ustam pritrpati."

Mrs. Ana Lampe, Cloquet, Minn. \$5.00

Srčni Bog plačaj! Živeli posnemovaleci!

Ave Maria.

POZOR ROJAKI v Houston, Pa. in okolici!

Ostalo mi je še nekaj koledarjev "Ave Maria"! Ker bi silno rad pomnožil število naročnikov v naši naselbini na ta krasni list, pripravljen sem dati Koledar zastonj vsakemu, ki se pri meni naroči ni list Ave Maria!

JOHN PELHAM

BOX 174.

HOUSTON, PA.

JAVNA ZAHVALA.

V veliki stiski sem dobil pomoč, za katero se javno s tem zahvaljujem! Tisočurna Ti zahvala, o Marija, da si uslišala moje prošnje.

Marko Papich.

VSEBINA 12. ZVEZKA.

	Stran
Ob koncu letnika	225
Eukratida	228
Upanje naše, bodi deščena	235
Božična noč	237
Nekoliko odgovora	238
Iz Slovenskih naselbin	243

SEIZ BROS.

Priporoča vsem slovenskim duhovnikom svojo veliko izbiro nabožnih knjig v vseh jezikih, vseh cerkvenih potrebščin kipov, podob, svetinjc itd.

In vsem slovenskim društvom pri nakupu zastav in društvenih znakov.

7 BARCLAY ST., NEW YORK.

Telefon, 5985 Barclay.

Ustavite vaš KAŠELJ

predno se dobro poprime vašega ustroja. Zmanjšajte napade ter utežite razdraženje z rabo

SEVERA'S

Balsam for Lungs

(Severovoga Balzama za Pljuča). Kmalu bote priznali vrednost tega zdravila pri zdravljenju kašlja, prehlada, hripavosti, krčevite davice, vnetja sapnika, in bolega grla.

Cena 25 in 50 centov.

Ako dvomite naše besede, čitajte sledeče pismo, katero smo pred kratkim prejeli in katero potrjuje kar mi trditmo: "Hočem vam naznaniti, da je Severov Balzam za Pljuča zelo uspešno učinkoval. Takoj po prvem popitku so se moji otroci boljše počutili. Pomagalo jim je odpraviti kašelji in preprečal je tudi nadaljnje napade. Rabili smo ga tudi v slučaju oslovskega kašlja pred dvema leti ter je tudi pomagal!" J. Kowalski, Cutchogue, N. Y.

Kadar potrebujete zdravila, vprašajte za Severova v lekarni. Glejte da dobite tista po katerih povprašujete. Zavrinite nadomestitve. Ako jih ne morete dobiti v lekarni, naročite jih od nas.

W. F. SEVERA CO., Cedar Rapids, Iowa.

Zobozdravnik

Dr. A. Weisberger

ordinira vsaki dan
izvzemši pondeljek
in petek od 10. ure
predpoldan do 8. ure
zvečer na

50 ST. MARKS PL.,
New York, N. Y.

Ob nedeljah od 10-tih
predp. do treh popoldan.
Ob pondelkih in petkih
ordinara v Uptown
41 W. 82. STREET,
Bet. Central Park & Columbus Ave
od 10-tih zjutraj do 8-mih
zvečer.

Slovenecem se kot dober
in pošten zobozdravnik
najtopleje priporoča.

Zastopniki "Ave Maria":

Cleveland, Ohio. Mr. Frank Gaspari, 887 Ansel Rd.

Lorain, Ohio. Miss Mary Ambrozič, 1760 E. 29. St.

Barberton, Ohio. — Mr. Joe Podpečnik, Box 225.

Joliet, Ill. — Ven. Sister M. Ferdinanda, 813 N. Scott St.; Mr. Josip Muhič, 506 Summit St.

Chicago, Ill. — Mr. Josip Zupančič, 1824 W. 22. Place.

La Salle, Ill. — Ven. Sister M. Sebastiana; Mr. Anton Kostello, 1003 Main St.

South Chicago, Ill. — Mr. Anton Kolenc, 9543 Ewing Ave.

Springfield, Ill. — Mr. Frank Germovšek, 1105 So. 12. St.

Waukegan, Ill. — Mr. Math. Ogrin, 12 Tenth St.

Forest City, Pa. — Mr. Peter Srnovrnik, Box 591.

Pittsburgh, Pa. — Mr. Geo. Veselič, 5222 Keystone St.; Mr. John Bojanc, 207—57. Street.

Johnstown, Pa. — Mr. Andr. Tomec, 287 Cooper Ave.

Burdine, Pa. — Mr. John Krek, Box 74.

Steelton, Pa. — Mr. Marko Kofalt, 848 So. Second St.; Mr. A. M. Papich, Box 27.

Bridgeville, Pa. — Mr. Ivan Vrtačnik, Box 181.

Houston, Pa. — Mr. John Pelhan, Box 174.

Moon Run, Pa. — Mr. John Arch, R. F. D. No. 1. McKees Rocks, Pa.

Gilbert, Minn. — Mr. Frank Ulčar, Box 574.

Ely, Minn. — Mr. Louis M. Perušek, Box 892.

Soudan, Minn. — Mr. John Loushin, Box 1230.

Chisholm, Minn. — Mr. John Vesel, Box 747; Rev. J. E. Schiffner.

Milwaukee, Wis. — Mr. Frank Beuk, 214 Hanover St.

Scheboygan, Wis. — Mr. Jacob Prestor, 918 Georgia Ave.

Willard, Wis. — Mr. Frank Perovšek, Box 10.

Kansas City, Kans. — Mr. Peter Majerle, 415 N. 5th St.

St. Louis, Mo. — Mr. John Mihelčič, 2842 So. 7th St.

Trinidad, Colo. — Rev. August Forster, 235 N. Convent St.

Pueblo, Colo. — Rev. P. Ciril Zupan, O. S. B. 806 E. B. St.

Calumet, Mich. — Mr. John Mssich, 2025 Cal. Ave.

Indianapolis, Ind. — Mr. Frank Zupančič, 731 Ketchum St.

Bridgeport, Conn. — Rev. Mich. Golob, 44 Butler Ave.

East Helena, Mont. — Mrs. Frances Ambrozič, Box 104.

Newark, N. J. — Mrs. Jennie Mevžek, 64 Charlton St.

Colorado City, Colo. — Mrs. Agnes Leovich, Box 651.

New Duluth, Minn. — Mr. John Sterle, 9910 McGonagle St.

Braddock, Pa. — Mr. Joe Lesjak, 1111 Wood Way.

Rock Springs, Wyo. — Mrs. Apolonia Mrak, 420 Sixth Street.

South Omaha, Nebr. — Mrs. Catharine Spreitzer, 5626 S. 23rd St.

Jenny Lind, Ark. — Mr. John, Box 47.